

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

ILUSTROWANA

REPUBLIKA

Rok XI

ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK, 27 SIERPNI 1934 R.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr. 235

Głód w Niemczech

Na Śląsku Niemieckim już zaprowadzono kartki na żywność. — Wkrótce będą wydawane również kartki na ubrania

Hitler chce zgody z Francją, ale dopiero po oddaniu Niemcom Zagłębia Saary

Berlin, 26 sierpnia.

(PAT) Cała Rzesza stoi dziś pod znakiem uroczystych obchodów w Madrenji pod hasłem zadokumentowania „wierności niemieckiej dla Saary”. Od szeregu dni liczne sztafety, złożone z młodych sportowców niemieckich mierzowały ze wszystkich zakątków Niemiec do Ehrenbreitenstein, miejscowości, położonej nad Renem pod Koblencją, naprzeciwko Zagłębia Saary.

W uroczystościach tych wziął udział kanclerz Hitler w otoczeniu swych adjutantów, dalej min. Goebbels, Buerkel, komisarz rządu Rzeszy do spraw zagłębia Saary, przywódca okr. partyjnego zagłębia Saary, oraz liczni członkowie „frontu niemieckiego” Zagłębia Saary ze swym przywódcą Piro na czele. Według informacji niemieckich, przybyło do Ehrenbreitenstein z Zagłębia Saary 200.000 mężczyzn i kobiet, a ilość ogólna uczestników manifestacji wynosi około 400.000. W godzinach porannych nastąpiło otwarcie wystawy w Kolonii, obrazującej rozwój Zagłębia Saary. Przy tej okazji zabrał głos min. Goebbels. Wspominał on z oburzeniem o wrogię kampanii prasowej prowadzonej na terenie Saary, która nie oszczędziła nawet osoby Hindenburga. Dalej omówił stanowisko narodowego socjalizmu do kościoła chrześcijańskiego, oświadczył, że partja holduje zasadom pozytywnego chrześcijaństwa, gwarantując przytem swobodę wszystkim wyznaniom.

W Ehrenbreitenstein odbyły się w godzinach rannych uroczyste nabożeństwa katolickie i ewangelickie. Obowiązki nabożeństwa odprawione zostały przez duchownych w Koblencji. Popołudniu przybył motorówka z Kolonii Hitler. Wówczas rozpoczęła się właściwa manifestacja, podczas której wygłosił przemówienie kanclerz Hitler.

Dyplomatyczna choroba Papena

Berlin, 26 sierpnia.

(PAT) Niemiecko Biuro Informacyjne donosi, że Papen, bawiący chwilowo w posiadłości swej w Zagłębiu Saary zachorował i nie wziął udziału w manifestacji w Ehrenbreitenstein, gdzie miał przemawiać.

Wiadomość ta zaskoczyła koła dyplomatyczne i dziennikarskie, wywołując liczne komentarze.

Paryż, 26 sierpnia.

(PAT) Echo de Paris donosi, że dziennikarzom paryskim, którzy mieli udać się do Koblencji, gdzie, jak wiadomo kanclerz Hitler wygłosił ma dziś wielką mowę, rząd Rzeszy odmówił wiz wjazdowych do Niemiec. Dziennik zapytuje, czy ta nieuzasadniona odmowa nie wymaga podjęcia kroków dyplomatycznych w Berlinie, a nawet zarządzeń odwetowych.

Saarbruem, 26 sierpnia.

(PAT) Przeszło 70.000 osób ze wszystkich zakątków Zagłębia Saary wzięło udział w dzisiejszej manifestacji w Sulzbach, mającej na celu zaprotestowanie przeciwko ewentualnemu przyłączeniu Zagłębia Saary do trzeciej Rzeszy. Organizatorzy początkowo liczyli się z tem, iż w manifestacji weźmie udział około 40.000 osób.

W przemówieniach, które tu wygłoszono, przebiegał się zasadniczy motyw

„zrobimy wszystko, aby utrzymać status quo”. Pierwszy zabrał głos komunisty, który przedstawił niebezpieczeństwo, grożące wolnym obywatelom Zagłębia Saary pod rządami Trzeciej Rzeszy. Skolei przemówił ksiądz katolicki, który na wstępie stwierdził, że przyjął zaproszenie jako obywatel Saary i ksiądz, mimo licznych ostrzeżeń a nawet gróźb śmierci, gdyż uważa za swój obowiązek zwrócić się do obywateli Saary z wezwaniem, iż ich wiara

i godność nakazują im głosować przeciwko przyłączeniu do Niemiec. W końcu zabrał głos przywódca partii socjalistycznej Braun, który przedstawił korzyści, wynikające z utrzymania status quo i odpowiadając na argumenty przeciwników wskazał, iż Zagłębie Saary niezależne jest całkowicie zdolne do życia pod warunkiem utrzymania w kraju demokratycznej formy rządu. W końcu Braun odczytał deklarację, którą przyjęli zebrani, zobowiązującą wszystkich do głosowania 13 stycznia 1935 r. przeciwko przyłączeniu do Rzeszy.

W czasie przemówienia Brauna rzucono kilka bomb cuchnących. Policja zatrzymała dwóch osobników.

Brak żywności

Pięć kilogramów kartofli dla jednej rodziny

Opole, 26 sierpnia.

Dzisiaj ogłoszono rozporządzenie ministerstwa dla wyżywienia ludności w Niemczech wprowadzające od dnia dzisiejszego na terenie całego Śląska opolskiego specjalne karty na zbyt kartofli i jarzyn. Handlarzom wolno od dnia dzisiejszego od producentów nabywać kartofle i jarzyny jedynie tylko na podstawie specjalnych kart. Z wolnej ręki nie wolno rolnikom sprzedawać tych produktów.

Również nie wolno wysyłać wagonów z niesprzedanym towarem aż do zarządzenia władz.

W obwodach rolniczych poza Śląskiem wolno bez tych kart sprzedawać rolnikom najwyżej 5 q kartofli jednej rodzinie na wyżywienie.

Ogłoszenie tego rozporządzenia wywołało olbrzymie poruszenie wśród szereżów warstw ludności na Śląsku Opolskim.

Rozeszły się pogłoski, że wkrótce w Niemczech będą wprowadzone karty na ubrania i bieliznę.

Przy tej sposobności dodać należy, że na Śląsku Opolskim od dawna daje się zauważyć brak i olbrzymia drożyzna artykułów żywności pierwszej potrzeby.

MOWA HITLERA

na manifestacji pod hasłem „wierności niemieckiej dla Saary” „Führer” przyznaje, że Niemcy znajdują się w katastrofalnej sytuacji

Berlin, 26 sierpnia.

(PAT) Kanclerz Hitler na wstępie swego przemówienia w Ehrenbreitenstein wskazał, że naród niemiecki potwierdził w czasie ostatniego plebiscytu wytyczne polityki wewnętrznej i zagranicznej rządu. Trudności do przezwyciężenia są wprawdzie bardzo duże, ale im większe są trudności, tem odporniej staje się naród niemiecki i tembardziej zaczyna się w swoim uporze. Przejście do ekonomicznego i bojkotu zagranicy nie osiągnie.

Następnie kanclerz przeszedł do spraw wyznaniowych, oświadczył, że narodowy socjalizm żyje w zgodzie z pozytywnym chrześcijaństwem. Jedyna rzecz, której rząd dokonał, jest przeprowadzenie rozdziału pomiędzy państwem a kościołem. Kanclerz Hitler określił następnie wyznaczenie terminu plebiscytu w Saarze na 13 stycznia. Decyzja ta zakończyła niepewność, ciągnącą nie tylko na mieszkańcach Saary, lecz na całym narodzie niemieckim.

Postawiliśmy sobie dwa zadania: pierwszym zadaniem jest pogodzenie się w obecnej Rzeszy bez pamiętania dawnych różnic partyjnych. Wszyscy, którzy opowiadają się za Niemcami, przyjęci zostaną przez nas z otwartymi rękami i nie pożąłają tego. Drugim zadaniem będzie zagojenie otwartych ran życia gospodarczego. Dokonamy wszystkiego, by związać jeszcze bardziej Zagłębie Saary z Rzeszą.

Następnie kanclerz zwrócił się pod adresem Francji, mówiąc: Cieszymy się również i z innego powodu. Zagłębie Saary jest bowiem przedmiotem stałego sporu pomiędzy Francją a Niemcami. Chcemy wierzyć, że po załatwieniu tego zagadnienia Francja stanie się bardziej skłonna rozpatrywać problemy na tej płaszczyźnie, na jakiej się one znajdują i zawrzeć z nami szczerą pokój.

Kwestja Saary jest jedyną kwestją terytorjalną, dzielącą nas od Francji.

Może nasi dawni przeciwnicy poznają, że nasze wspólne zadania są tak duże, iż należy je wspólnie załatwić, zamiast się wzajemnie zwalczać. Kanclerz zakończył wyrażając nadzieję, że dzwony ogłaszające 14 stycznia 1935 roku połączenie Zagłębia Saary z Rzeszą głosić będą również światu nawrót do ery pokoju.

Berlin, 26 sierpnia.

(PAT) Na polach Tempelhoffu odbyła się dziś defilada 28-ej i 29-ej brygady S. A. Poszczególne oddziały poczęły gromadzić się już od północy. O 7-ej rano przybył dowódca grupy berlińskiej S. A. von Jagow oraz zastępca przywódcy partyjnego okręgu Berlin—Brandenburgia sekretarz stanu Goerlitz, który w swym przemówieniu oświadczył, że dzień 30 czerwca dotyczył wyłącznie małej grupy zdrajców. „Szerokie masy S. A. stały zawsze w najcięższych czasach wiernie przy wodzu. Szturmowiec nigdy jeszcze nie zdradził swego Wodza”.

Przygotowania do wojny sowiecko-japońskiej

Wielkie manewry wojsk japońskich.-Nowe aresztowania sowieckich urzędników kolejowych.-Japonia powiększy flotę

Moskwa, 26 sierpnia. (PAT). Dziś po północy korespondentom zagranicznym w Moskwie doręczono komunikat, zawierający oświadczenie sowieckiego wiceprezesa zarządu kolei wschodnio - chińskiej Kuzniecowa, złożone na ręce mandżurskiego prezesa zarządu kolei Li-Szao-Lena. Strona sowiecka uskarża się na brak należytej ochrony pociągów na kolei wschodnio - chińskiej, twierdząc, że mandżurskie wojska ochronne nie stoją na wysokości zadania. Według oświadczenia Kuzniecowa, eskortują one jedyne pociągi pasażerskie, natomiast nie przeciwdziałają katastrofom, wynikającym z umyślnego uszkodzenia toru, wskutek czego pociągi są zatrzymywane przez chunchuzów, zaś obsługa i pasażerowie padają ofiarami grabieży i uprowadzani są do niewoli. Pociągi towarowe wogóle są pozbawione eskorty, ponieważ dowództwo wojsk ochronnych motywuje to koniecznością użycia maximum sił na ekspedycje przeciwko chunchuzom. Wiceprezes Kuzniecowa przytacza szereg wypadków, gdy wojska ochronne nie okazały należytej troski o stan bezpieczeństwa na kolei. M. in. żąda szczyt zmontowanych przez zarząd kolei pociągów pancernych ani razu nie wyruszył na miejsce napadów lub katastrof, ani też nie eskortował pociągu, — zdaniem strony sowieckiej — świadczy, że dowództwo wojsk ochronnych nie prowadziło po ważnej akcji zwalczania bandytyzmu. W zakreśleniu Kuzniecowa z oburzeniem odpięta oskarżenia pod adresem kolejarzy sowieckich, dotyczące rzekomego ich udziału w aktach sabotażowych, twierdząc, że pracują oni z narażeniem życia. Wreszcie oświadczenie zawiera prośbę o interwencję w sprawie zaprzestania prześladowania urzędników sowieckich oraz o zapewnienie przez wojska ochronne należytego stanu bezpieczeństwa na kolei.

Opublikowana w charakterze załącznika odpowiedź dowództwa wojsk ochronnych na pismo zarządu kolei w sprawie eskortowania pociągów towarowych zawiera m. in. wymijającą odpowiedź, że eskortowania pociągów towarowych zaplanowano w celu całkowitej likwidacji chunchuzów, z którymi zwolnione od eskortowania oddziały rozpoczęły walkę. Nie bacząc jednak na

pomyślne operacje, bandyci kontynuują szkodliwą działalność, której — jak oświadcza odpowiedź — nie można wykorzystać w krótkim czasie. Natomiast, skoro bandy zostaną zlikwidowane, bezpieczeństwo ruchu kolejowego będzie zapewnione i bez eskorty.

Część Mandżurji skomunizowana

W pięciu rejonach proklamowano ustrój sowiecki

Moskwa, 26 sierpnia. (PAT) „Prawda” donosi w depeszy własnej z Pekinu, że w okręgu Klyrn (pogranicze mandżursko-koreańskie) w 5-ciu rejonach (powiatach) proklamowa-

no ustrój sowiecki. Siły powstańcze tych rejonów liczyć mają, według informacji sowieckich, 25.000 żołnierzy. W okręgu tym przystąpiono do wydawania 5 gazet propagandowych.

Aresztowani urzędnicy sowieccy są poddawani chłości

Moskwa, 26 sierpnia. (PAT) Agencja Tass donosi z Charkowa, że władze mandżurskie przeprowadzają w dalszym ciągu nieuzasadnione aresztowania obywateli sowieckich urzędników kolei wschodnio-chińskiej. W dn. 22 i 23 sierpnia na kilku stacjach odcinka wschodniego tej kolei aresztowano 9 osób. Aresztowani, jak twierdzi

agencja Tass, poddawani są torturom. M. in. niejaki Lichodziejewski aresztowany na stacji Pogranicznaja był poddany trzygodzinnej chłości w areszcie policyjnym. Policja stara się w ten sposób wyludzić od aresztowanych przestępców, o które oskarżają ich władze mandżurskie.

Japonia nie zdoła stawić czoła dwóm przeciwnikom

Paryż, 26 sierpnia. (PAT) „La Republique” w artykule Dominique'a w następujący sposób określa sytuację na Dalekim Wschodzie: Istnieją właściwie na Dalekim Wschodzie dwa konflikty: jeden między Rosją i Japonią a drugi między Japonią a Stanami Zjednoczonymi. Wbrew pozorom groźniejszy jest konflikt japońsko-amerykański. Do wojny na Dalekim Wschodzie obecnie jeszcze nie dojdzie, gdyż

Sowiety nie mają żadnego interesu w jej prowadzeniu, a Japonia musi się liczyć z groźbami amerykańskimi i nie mogła by stawić czoła dwóm przeciwnikom naraz. Dlatego Japonia stara się o pozyskanie sojuszników. Nie może ona znaleźć narazie żadnego sprzymierzeńca, który mógłby poprzeć jej siły na morzu, ale łatwiej jej będzie znaleźć sprzymierzeńców, rozporządzających siłami lądowymi.

towarowych nie są wywołane pozbawieniem eskorty i że nawet, gdyby były eskortowane, uległyby katastrofom.

Należy to uważać za aluzję do rzekomego udziału kolejarzy sowieckich w akcjach sabotażowych.

Moskwa, 26 sierpnia. (PAT). Źródła sowieckie donoszą o dalszym rozwoju akcji chunchuzów w samej tylko prowincji mukdeńskiej operuje 513 oddziałów, liczących ogółem przeszło 10 tysięcy ludzi. W lipcu r. naliczono o 50 napadów dwyersyjnych więcej aniżeli w czerwcu.

Moskwa, 26 sierpnia. (PAT) Źródła sowieckie donoszą o rozpoczęciu wielkich manewrów japońskich w Chinach północnych. Manewry odbywają się w rejonie portu Taku i są udziałem 20 jednostek bojowych i są połączone z manewrami wojsk lądowych w okolicach Tientsinu, Tangu i Tanszanu. Do Tangu 18 b. m. przybyło 8 myśliwskich samolotów japońskich.

Tokio, 26 sierpnia. (PAT) Agencja Rengo donosi: W czasie przemówienia wygłoszonego na obiedzie, wydanym przez towarzystwo Wielkiej Azji admirał Nobumasa Suetsugu oświadczył co następuje: Departament marynarki jest całkowicie zdecydowanym co do porzucenia zasady proporcjonalności zbrojeń morskich na rzecz zasady równości praw.

Oficerowie tureccy w Sowietach

Moskwa, 26 sierpnia. (PAT). Do Odessy przybyła w drodze do Moskwy delegacja wyższych oficerów tureckich w liczbie 12 z gen. Fagretin - Paszą na czele.

PARYŻ - WARSZAWA

Publicysta francuski usiłuje usprawiedliwić posunięcia p. Barthou

Paryż, 26 sierpnia. (PAT) Publicysta d'Ormesson zamieszcza w „Figaro” artykuł p. t. „Francja i Polska”, w którym twierdzi, że naskutek ostrych artykułów, krytykujących francuską politykę zagraniczną, jakie pojawiły się w prasie francuskiej, zaczęto

skolei i w Polsce brać to dosłownie i występować przeciwko francuskiej polityce zagranicznej. Tymczasem — zdaniem d'Ormesson'a — Francja zawsze postępowała lojalnie w stosunku do Polski, nawet w okresie największych wysiłków w kierunku zbliżenia między

Francją a Niemcami. Wzajemność za to Polska zawsze żywiła przyjaźń w stosunku do Francji.

W chwili negocjowania paktu czterech krytyka prasy francuskiej przybrała niezwykle rozmiary. Wydawało się, że pakt ten, który miał na celu jedynie doprowadzenie do zbliżenia między Francją a Włochami, stanowi prawdziwą groźbę pod adresem Polski. Krytyki prasy francuskiej pod adresem własnej polityki zagranicznej były tylko w 10 procentach wynikiem przyczyn, odnoszących się do polityki zagranicznej, a w 90 procentach wpływały na nie wewnętrzne przyczyny polityczne. W ten sposób wielu prawdziwych przyjaciół Francji w Polsce zostało wprowadzonych w błąd. Pomimo wysiłków, czynionych w czasie podróży ministra Barthou rozdzwiękt polsko-francuskie istnieją w dalszym ciągu, a wzajemne polemiki przyczyniają się do ich podsyłania. Na ten stan rzeczy składa się wiele nieporozumień.

Można się było dziwić nagłej zmianie frontu ze strony Polski, ale stanowisko Warszawy tłumaczy się pewnymi korzyściami. Iakże Polska wyłącza z konwencji podpisanej z Hitlerem. Publicysta cytuje w zakończeniu swego artykułu słowa pewnego węgry, który powiedział, iż podziwia wierność Francji w stosunku do jej sprzymierzeńców nawet wtedy, gdy płatał jej oni figle. Francja jest jedynym w Europie elementem stabilizacji, na który można liczyć. Dlatego niektórzy postępują w stosunku do niej dość swobodnie, wierząc, że pomimo to nie zawiedzie ich ona w chwili niebezpieczeństwa.

300 uchodźców żydowskich musi opuścić Holandję

Amsterdam, 26 sierpnia. (PAT). Władze policyjne wydały nakaz opuszczenia granic Holandji 300 uchodźcom, przeważnie żydom, uchodźcom z Niemiec, którzy osiedlili się w Amsterdamie w ciągu ostatnich dwu lat bez pozwolenia władz.

Premier Kozłowski powrócił z urlopu i odwiedził wczoraj byłego ministra Matuszewskiego

Warszawa, 26 sierpnia. (PAT) Pan prezes rady ministrów prof. Leon Kozłowski powrócił wczoraj wieczorem z urlopu.

W dniu dzisiejszym p. premier objął urzędowanie, po odbyciu konferencji na temat bieżących spraw rządu z p.

ministrem skarbu Zawadzkim, który za stępował p. premiera w czasie jego nieobecności.

W godzinach popołudniowych p. premier złożył wizytę b. ministrowi Ignacemu Matuszewskiemu w jego mieszkaniu przy ul. Filtrowej.

Konsul francuski odbył rozmowę z aresztowanymi dyrektorami Zyrardowa

Warszawa, 26 sierpnia. Za zezwoleniem sędziego do spraw szczególnego znaczenia J. Demanta odbyło się w dniu wczorajszym w wleźle niu Mokotowskim półgodzinne widzenie p. o. generalnego konsula Francji w Warszawie p. Trys z aresztowanymi dyrektorami francuskimi Zakładów Zyrardowskich Venneerscha i Caena. Przy widzeniu obecny był zastępca sędziego śledczego.

Jak już donosiliśmy, w Sadzie Okręgowym w Warszawie znajduje się niebawem kilka procesów o wymówienie pracy dyr. francuskim Zyrardowa i sekretarce Zakładów Zyrardowskich. Na ostatniemu posiedzeniu gospodarzem

Sądu Okręgowego w Warszawie wyznaczono termin rozprawy b. sekretarce Zakładów Zyrardowskich, Frankowskiej, która domaga się odszkodowania za wymówienie jej posady po objęciu urzędowania przez sekwestratorów sądowych. Frankowska, która miała umowę z Zakładami Zyrardowskimi za czasów urzędowania Koehlera, domaga się odszkodowania w wysokości 12 tysięcy złotych.

Proces ten, który budzi wielkie zainteresowanie w kołach prawniczych rozpatrzony będzie przez Wydział I Cywilny Sądu Okręgowego w dniu 4 października.

KINO

EUROPA

NARUTO WICZA 20

WKRÓTCE

Dawno niewidziana w Łodzi ulubiona publiczności

LILIANA HARVEY

z udziałem fenomenalnego teatru marionetek „TEATRO DEI PICCOLI” w potężnym filmie p. t.

WESOŁA ZUZANNA

NA OTWARCIE KINA

EUROPA

NARUTO WICZA 20

WKRÓTCE

PANI W STROJU JESIENNYM

Palta i kostjomy angielskie. — Bardzo modna jest koronka. — Jak się ubierać w domu, na spacer, do kawiarni i na bal

Rozpoczyna się już sezon jesienny. Gdy przeglądamy najnowsze modele, musimy skonstatować, że nie zdradzają one niemal żadnych tendencji w kierunku zmiany dotychczasowych linii.

Smukła sylwetka, uwydatniająca figurę, jest w dalszym ciągu modna i aktualna. Nieabsorbują już nas kwestie ramion, gdyż te upiększenia odpadły, natomiast główna uwaga skupia się na rekawach, które są bardzo fantazyjne.

Suknie skromniejsze, dla codziennego użytku, powinny być tej samej, co dotąd długości. Suknie popołudniowe, nieprzeznaczone jednak na większe zebrania towarzyskie, nie powinny sięgać poza kostkę, zaś sukienki sportowe muszą być stosunkowo krótkie.

Elegancka suknia wizytowa, przeznaczona na większe przyjęcie, musi być przynajmniej tak długa, by sięgała stóp. Najnowsze toalety wieczorowe, są po większej części wysoko zapinane sprzodu, stylu zaś wycięte.

Bardzo modne są suknie, które można nosić zarówno po obiedzie jak i wieczorem. Posiadają one przeważnie głębokie, ale bardzo wąskie wycięcie z tyłu. Bardzo ładnie wygląda też suknia zakończona z tyłu kapiszonem, w ro-

kawy są u dołu bufiaste albo też zupełnie obciągnięte koło dłoni.

Spódnice są lekko drapowane (oczywiście mowa o spódnicach przy eleganckich sukniach), przybrane falbankami, ruskami i rozmaitego rodzaju fałdami. Zaobserwować można dużo przybrań z tyłu.

Materiały, jakie używane będą przy eleganckich sukniach: marocain, romain, crepe satin, który można używać z matowej i ze świecącej strony, crepe de chine, surah, faille i tafta.

Skromniejsze suknie popołudniowe robimy z bardzo modnego obecnie wełnianego materiału t. zw. „faine mo-bair“, z wełnianej krepki, z gładkim jedwabnym jersey lub z ciężkiej materji ze sztucznego jedwabiu. Do sukien tych bardzo nadają się przybrania z rusek, które w sezonie zimowym odegrają bardzo dużą rolę.

Na sukienki przedpołudniowe i sportowe należy polecić jersey. Z tego materiału można też zrobić ładny komplet sportowy i przybrać go odpowiednim kolorem, odcinającym się mocno od całości.

Palta trzyćwiertniowe będziemy nosiły do skromnych sukien przed obiadem i do eleganckich sukien popołudniowych. W pierwszym wypadku palto powinno być z tyłu mocno kłozowe zrobione z tego samego materiału co su-

kienka lub spódnica. W drugim wypadku nadawać się będzie palto w tym samym kolorze co suknia, lecz velours cotele.

Największe powodzenie mają kostjomy t. zw. tailleur, jedno lub dwurzędowe, z nakładanymi kieszeniami. Mają lorowy jersey albo odpowiedni szalik jedwabny. Krój pleców przeważnie prosty lub skośnie przecięty w taki sposób, by deseń schodził się pośrodku.

Plaszcze oraz kostjomy robimy obecnie z wełny, gabardiny, boucle. Palta sportowe będą z miękkich materiałów wełnianych, wyglądających jak płótno. Ostatnią nowością jest t. zw. etamina wełniana, tkana z celofanem. Celofan spotykamy również w tkaninach z wełny, jedwabiu, nadających się na piękne toalety popołudniowe i wieczorowe.

Najpopularniejsze kolory utrzymane są obecnie w tonach ciemnych. Dużo czarnego, brązowego w rozmaitych odcieniach, szaro-beige, granatowy oraz ciemno - zielony. Tak modny niedawno kolor niebieski będzie na jesień bardzo mało noszony. Znajdzie on nieco zastosowania w sukniach popołudniowych i wieczorowych. Godny polecenia jest kolor błękitny i niebiesko - porcelano-

wy, dający się bardzo dobrze kombinować z granatowym.

Moda wieczorowa faworyzuje w obecnym sezonie czarną lub kolorową świecą koronkę, t. zw. „cire“. Suknie są bardzo obcisłe, u dołu jednak silnie poszerzone. Wiele sukien posiada z tyłu przecięcia względnie drapowania.

Materiały na suknie wieczorowe są: tafta z apretura, satin, ciężki romain, flamisol, matowa krepka, crepe havaia oraz inne dekoracyjne lamy lub welury. Noszone będą również różowe narzutki z weluru.

Gdyśmy już omówili najważniejsze wskazania mody jesiennej, skolei trzeba zająć się niemiernie ważną sprawą: jak się ubrać. Wiemy już co, ale nie wiemy jak. Być dobrze ubrana — to marzenie każdej kobiety. Pomówimy więc o tem, jak pani powinna być ubrana; rano, w domu, przy pracy, na ulicy, przy sporcie, po obiedzie, na wycieczce, „o piątek“, przyjmując u siebie w domu lub będąc na przyjęciu i wreszcie na balu.

Budzi się pani w nocnej koszuli, w lecie z surowego jedwabiu lub krepki chińskiej, w zimie ze sztucznego jedwabiu lub jakiegoś cieplejszego materiału. Jeśli pani woli pyjamę, to do łóżka najładniejszą będzie o kroju męskim, bowiem wszystkie inne fasony bardziej kokieterijne, nadają się na plażę lub do mieszkania, ale nigdy nie do łóżka.

Po mieszkaniu należy chodzić w szlafroku. Szlafroki bowiem i pyjama na leżą jedynie do sypialni i do pokoju kąpielowego.

Do pracy domowej powinna pani włożyć sukienkę skromną, wygodną, w lecie z materiałów do prania, z surowego jedwabiu, kretonu, płótna, sztucznego jedwabiu, w zimie zaś z jersy, flaneli i caschy.

Gdy pani przed południem wychodzi z domu, najodpowiedniejszy będzie angielski kostjum, ze świeżą ładną bluzką. A jeśli pani pracuje zawodowo, jeśli chodzi do biura, powinna mieć do tego celu czarną lub granatową sukienkę, z białym kołnierzykiem przy szyi i białymi mankietami, przypinanymi na guziki, co umożliwi częstą zmianę. Obuwie ciemne, palto angielskie, kapelusz angielski. Taki strój zawsze będzie modny, zawsze odpowiedni.

O strojach sportowych możnaby napisać całe tomy. W tej dziedzinie pa-

nie popełniają najczęściej błędów. Ponieważ formy w modzie sportowej są różnorodne, a kolory żywe, trudno jest dla wielu o hamonijny dobór.

Jeżeli pani woli pyjamę, to do łóżka najładniejszą będzie o kroju męskim, bowiem wszystkie inne fasony bardziej kokieterijne, nadają się na plażę lub do mieszkania, ale nigdy nie do łóżka. Po mieszkaniu należy chodzić w szlafroku. Szlafroki bowiem i pyjama na leżą jedynie do sypialni i do pokoju kąpielowego. Do pracy domowej powinna pani włożyć sukienkę skromną, wygodną, w lecie z materiałów do prania, z surowego jedwabiu, kretonu, płótna, sztucznego jedwabiu, w zimie zaś z jersy, flaneli i caschy. Gdy pani przed południem wychodzi z domu, najodpowiedniejszy będzie angielski kostjum, ze świeżą ładną bluzką. A jeśli pani pracuje zawodowo, jeśli chodzi do biura, powinna mieć do tego celu czarną lub granatową sukienkę, z białym kołnierzykiem przy szyi i białymi mankietami, przypinanymi na guziki, co umożliwi częstą zmianę. Obuwie ciemne, palto angielskie, kapelusz angielski. Taki strój zawsze będzie modny, zawsze odpowiedni. O strojach sportowych możnaby napisać całe tomy. W tej dziedzinie pa-

Palto przybrane futrem, kapelusz mały lub wielki, zależnie od upodobania i od tego, jaki stosowny jest do całości. W takim stroju można również udać się do teatru lub na skromną, proznaną kolację. Wieczorem, po powrocie do domu, zmienia się tę suknię na miły szlafroczek lub pyjamę.

Jest jeszcze jedna okoliczność: gdy przyjmuje się gości u siebie w domu. Wtedy strój nasz będzie zależny do rodzaju przyjęcia (herbatka, kolacja lub oficjalne, wielkie przyjęcie).

Suknie z rękawami, małym dekoltem lub bez dekoltu, wkładamy podczas herbatki, natomiast na oficjalne przyjęcie wymagane są suknie w kolorach jasnych i bez rękawów. Pamiętać należy, że pani domu powinna być zawsze skromniej ubrana od gości.

I wreszcie — bal. Tu wkładamy toaletę najstrojniejszą, wydekoltowaną, uzupełnioną piękną narzutką lub pelerynką z weluru, cieniutkiego aksamitu, przybraną futerką. W okresie zimowym strój taki będzie odpowiedni również do teatru. Ze względów oszczędnościowych można zrobić strojną suknię wieczorową, dekolowaną, bez rękawów, do tego zaś odpowiedni żakiet krótki z rękawami. Będziemy więc miały jedną suknię do dwóch celów.

Irene.

nie popełniają najczęściej błędów. Ponieważ formy w modzie sportowej są różnorodne, a kolory żywe, trudno jest dla wielu o hamonijny dobór.

Jeżeli pani woli pyjamę, to do łóżka najładniejszą będzie o kroju męskim, bowiem wszystkie inne fasony bardziej kokieterijne, nadają się na plażę lub do mieszkania, ale nigdy nie do łóżka.

Po obiedzie, który spożywa się jesz-

